

ophold fra 4 til 16 uger, og det finder vi er meget positivt.

Vi håber så også, at det med denne her strukturændring vil være muligt at fastholde de unge, så de også får gennemført den uddannelse, de har påbegyndt. Vi synes, det er vigtigt, at der ikke er det store frafald, der har været hidtil. Så vi er meget positive over for dette forslag.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne takke Folketingets partier for den velvillige behandling, som forslaget her er blevet mødt med. Jeg skal ikke bruge Tingets tid på at gentage forslagets indhold, det er grundigt belyst af ordførerne hver især, men blot understrege, til den lille ordveksling, der har været mellem en række af ordførerne, herunder mellem Venstres ordfører og Socialdemokratiets ordfører, at jeg synes, det er godt, at der løbende er diskussion omkring uddannelserne og uddannelsernes struktur. Jeg tror i virkeligheden, det gavner landbrugsuddannelserne, at de er underlagt også politisk opmærksomhed.

Jeg vil dog blot tilføje, at jeg fra min stol ser de to uddannelser og de to uddannelsessteder som et glimrende supplement til hinanden. Og efter at have talt med hr. Nicolai Wammen forstår jeg, at den henvendelse, der er tale om, rent faktisk udelukkende vedrører grunduddannelsen, og det er jo ikke hele landmandsuddannelsen. Man er også nødt til at tage højde for overbygningen, som jo i dag finder sted på landbrugsskolerne.

Men summa summarum så mener jeg, at de to uddannelser og de to uddannelsessteder supplerer hinanden glimrende. Man skal jo hele tiden tænke på, som det også har været nævnt af flere ordførere, at landbrugsskolerne jo typisk ligger der, hvor praktikpladserne er, altså i nærheden af selve landbrugserhvervet, hvorimod erhvervsskolerne typisk ligger i købstæderne. Det vil sige, at der formentlig vil være elever, som ikke ville drømme om at frekventere uddannelsen, hvis det betød, at man skulle flytte til en købstad eller omvendt.

Derfor er mit udgangspunkt for hele den debat, at de to uddannelser supplerer hinanden glimrende og kan medvirke til, at vi forhåbentlig også med disse her ændringer kan bidrage til, at landbrugserhvervet får en øget tilgang af landbrugslever.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Opfølgning på aftale om bedre uddannelser m.v.).
Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 6/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Christian Larsen (V):

I ordfører Leif Mikkelsens fravær skal jeg fremføre Venstres stilling til lovforslag nr. L 72.

Venstre anbefaler lovforslaget til videre behandling og vedtagelse. En vedtagelse vil i høj grad opfylde intentionerne om en højere gennemførelsesprocent og et hurtigere forløb frem til afslutningen af en kompetencegivende uddannelse. Lovforslaget indeholder samtidig nogle nyskabende elementer, der vil bidrage til at fremme integrationsprocessen for flygtninge/indvandrere, der er omfattet af integrationsloven, og deres børn.

Ligeledes vil lovforslaget give hjemmel til hel eller delvis dækning af deltagerbetaling for et højskoleophold for elever fra de ti EU-ansøgerlande. Det er en spændende udfordring for højskolerne, som Venstre hilser meget velkommen. Der er i det hele taget grund til at rose højskolerne og de øvrige frie skoler for gode forslag og en positiv vilje til at være aktive medspillere på så vigtige områder. Netop de frie skolars stærke forankring i den danske kultur og folkelighed gør dem yderst kompetente til at øge forståelsen og formidlingen af den danske frihedstradition.

Finansieringen af aftalen fremkommer ved en udmøntning af Undervisningsministeriets omstillingsreserver og finanslovens generelle reserver til tværgående uddannelsesformål. Det

fremgår af forslaget, at reserverne fordeles til institutionerne efter et noget for noget-princip. Det er ikke i særlig grad Venstres ønske med puljer som finansieringsform, men vi kan gå ind for løsningen, fordi pengene bliver i området.

Kl. 20.05

Da midlerne svarer til de pålagte effektiviseringskrav, vil det motivere og belønne de institutioner, som vil arbejde aktivt for at styrke fagligheden, og reducere faldet på alle de berørte uddannelsesområder.

Sammenfattende finder Venstre, at kvaliteten og fleksibiliteten vil blive øget for de berørte uddannelsesforløb. Vi kan derfor støtte lovforslaget, og jeg skal på vegne af Det Radikale Venstre også meddele tilslutning til lovforslaget.

Frank Jensen (S):

Lovforslag nr. L 72 er en udmøntning af finanslovaftalen for år 2003 på uddannelsesområdet, en aftale mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

En ungdommens finanslov, sagde statsministeren om finansloven for 2003, før den blev præsenteret for offentligheden. I dag er vi og de unge meget klogere. Der er ikke tale om flere penge til uddannelse og ungdom. Der er fortsat nedskæringer på voksen- og efteruddannelsesområdet med 108 mio. kr. oven i de 220 mio. kr., der er beskåret på den såkaldte AUF-ramme for i år. Brugerbetaling udvides til hele AMU-området for den erhvervsrettede voksenuddannelse, og også indførelse af brugerbetaling på den almen voksenuddannelse, på VUC-centrene, er på dagsordenen for 2003. Alt det er initiativer, der rammer de kortest uddannede i vores samfund.

Det er blevet sagt om forhandlingerne om finansloven for år 2003 på uddannelsesområdet, at det svarer til at fodre hunden med dens egen hale. Her skal man huske, at det vel at mærke er en meget stærkt halekuperet race, vi har med at gøre, fordi der allerede for finansloven for i år er skåret betragtelige beløb, ja, samlet 800 mio. kr. på uddannelse og forskning på finansloven for 2002.

For 2003 tages pris- og lønreguleringen på 2,6 pct. på uddannelsesområdet og lægges i pulje- og omstillingsreserver. Perspektivet er frem mod 2006, at vi skal helt op på 10,6 pct. Det er jo i hvert fald regeringens målsætning. Institutionerne kan få dem tilbage på visse betingelser. Lovforslag nr. L 72, som vi behandler her, giver hjemmel hertil.

Der skal indføres færdiggørelsestilskud og færdiggørelsestaxameter til kompetencegivende ungdomsuddannelser og videregående uddannelser, der skal laves tillægstakster m.v. til særligt prioriterede elevgrupper på de frie kostskoler, og til elever fra mindre udviklede tredjelandske skal der ydes tilskud med henblik på integration. Der skal være tillægstakster for elever i forbindelse med brobygning på efterskolerne og tillægstakster for elever, der ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse, tilskud til dækning af deltagerbetaling for elever fra EU-ansøgerlandene for deltagelse på vore højskoler.

Når Socialdemokratiet ikke er med i aftalen om udmøntningen, skyldes det, at forhandlingerne om en flerårsaftale for erhvervsuddannelsesområdet ikke gik, som vi gerne så det. Slet, slet ikke og meget langt fra. Her var det regeringens oplæg over en 4-årig periode at reducere de samlede løft på erhvervsskolerne med et minus på 176 mio. kr.

Under forhandlingerne lykkedes det, det skal jeg medgive, at ændre det til et nettoløft på 169 mio. kr. Det skal dog ses i lyset af, at statsministeren allerede forlods havde lovet handelsskolerne fire gange 25 mio. kr. til deres hhx-uddannelse. Så når der i aftalen er et nettoløft i 2005 på 18 mio. kr. og 8 mio. kr. i 2006, skal man altså se det i lyset af, at handelsskolerne forlods skal have et løft på 25 mio. kr. i begge årene.

Det kan kun – efter min regnestok – ende med, at de tekniske skoler kan se frem til en nedgang i deres samlede rammer, og det var baggrunden for, at Socialdemokratiet sagde nej tak. Det kan også blive så snævert, at de øvrige positive forhold, der knytter sig til en flerårsaftale, nemlig perspektivet og planlægningsperspektivet, forsvinder, når det ender i et minus.

Kl. 20.10

Vi havde håbet og troet på regeringens tilsagn om, at der skulle ske noget på ungdomsuddannelsesområdet. Vi havde også troet, at de tilsagn, vi havde set både forud for valget og også sidste efterår på erhvervsuddannelsesområdet, skulle indfries nu. Det var ikke tilfældet. Det må vi tage til efterretning. Vi beklager det. Vi havde gerne set, at vi havde gennemført en flerårsaftale, der gav mulighed for at øge kvaliteten på de erhvervsrettede ungdomsuddannelser både på handelsskoler, og i høj grad også på de tekniske skoler. Kvaliteten er faldende. Det skulle der rettes op på. Det bliver ikke i denne omgang. Det beklager vi.

Socialdemokratiet kan ikke medvirke til vedtagelsen af det lovforslag, vi har til behandling her i dag.

Louise Frevert (DF):

Dette lovforslag er endnu en del af en række lovforslag som en opfølgning på regeringens aftale med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om bedre uddannelser m.m. Her drejer det sig om at udmønte uddannelsesomstillingsreserven.

Der er utrolig mange gode tiltag i denne lov. Alene hele princippet noget for noget understøtter aktivt de politiske omstillingsønsker til de enkelte uddannelsesområder. Her er det, at institutionerne skal vise vilje til omstilling for at få en andel af reserveerne tilbage, der svarer til de pålagte effektiviseringskrav.

Det vil selvfølgelig tage lidt tid, og det skal de også have lov til at tage sig. Derfor er omstillingskravene begrænsede på kort sigt, men stigende over perioden. Med denne aftale etableres tidstaxameteret til indslusning, færdiggørelse og udslusning af elever og studerende.

Der afsættes endvidere midler til kvalitetsudvikling af uddannelserne.

Jeg er helt overbevist om, at denne lov vil give institutionerne et ekstra incitament til at gøre det endnu bedre og få en endnu bedre undervisning. Specielt er jeg begejstret for tiltaget med hensyn til produktionsskolerne. Det vil sige, at når der ydes tilskud til en produktionsskole og den har en succesfuld udslusning af deltagere, ydes der et tilskud, hvis produktionsskole-deltageren i umiddelbar forlængelse af produktionsskoleopholdet går over i enten beskæftigelse eller i kompetencegivende uddannelse, der er SU-berettiget.

Tilskuddet ydes, hvis produktionsskolen kan dokumentere, at deltageren fortsat er i gang med aktiviteten 3 måneder efter afslutningen af produktionsskoleopholdet.

Jeg tror endelig, at produktionsskolerne vil udfylde den rolle, som de egentlig har været tiltænkt, og at de vil vokse med opgaven, da vi har brug for produktionsskoler i en større udstrækning end tidligere.

Jeg er også overbevist om, at denne lov vil øge incitamentet på uddannelsesinstitutionerne, og også folkehøjskolerne vil finde deres rette ben at gå på. Jeg mener, at en folkehøjskole kan være et udmærket sted for nogle af vores unge indvandrere til at stifte bekendtskab med dansk sprog og dansk kultur. At bruge højskolen som

et led i et uddannelses- og dannelsesforløb er slet ikke nogen ringe idé.

Der skal ikke være tvivl om, at vi synes, det er et godt forslag, og vi stemmer selvfølgelig ja til det.

Helle Sjelle (KF):

Lovforslaget er en opfølgning på aftalen om bedre uddannelser og indebærer en udmøntning af Undervisningsministeriets omstillingsreserve og finanslovforslagets generelle reserve til tværgående initiativer. Målet er at styrke effektiviteten og fagligheden i uddannelserne. Derfor fordeles der f.eks. penge til institutionerne efter et noget for noget-princip. I praksis betyder det, at institutionerne skal vise vilje til omstilling og yde en ekstra indsats for at få de penge tilbage, der svarer til de pålagte effektiviseringskrav.

Det er bestemt noget, vi fra konservativ side hilser velkommen. Det er vigtigt, at uddannelsesinstitutionerne hele tiden er parat til at være med til at bruge midlerne på den mest hensigtsmæssige måde i forhold til de behov, som omverdenen stiller institutionerne over for.

Det her lovforslag medfører bl.a., at der bliver stillet bestemte krav til f.eks. efterskoler, produktionsskoler, højskoler, de videregående uddannelser, så de bliver nødt til at opfylde deres undervisning, hvis de ønsker at få pengene retur.

Derudover er der afsat en pulje til tværgående initiativer.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi forslaget, men vi vil allerede nu tilkendegive, at vi gerne ser, at vi næste år arbejder for, at ikke alle institutioner automatisk får mulighed for at få præcis det samme beløb tilbage, som de har sparet, men at tilbagebetalingen sker på baggrund af en vurdering af konkrete behov på institutionerne. Nogle steder vil der således måske være behov for mere end det sparede beløb, mens andre steder vil kunne klare sig med mindre.

Kl. 20.15

Aage Frandsen (SF):

Det er ét lovforslag, vi behandler, men i virkeligheden er det otte; det er ændringer i otte forskellige love, som kun har ét fælles træk, nemlig at der er taget 2,6 pct. i 2003, og i de følgende år tages der yderligere 2 pct., hvor det for nogle skolars vedkommende, nemlig erhvervsskolerne, gives tilbage, mens det ikke gives tilbage til de andre skoler. Det er det eneste, der er fælles her.

Ved at forslaget er kommet til første behandling, er det kommet igennem en sluse, og det må vi så acceptere. Men i virkeligheden mener jeg, at det er meget problematisk, hvis man for ofte behandler så mange typer i ét lovforslag.

Det, det så drejer sig om, er noget, hvor det gennemgående træk er, at det bygger på en mistænkeliggørelse af uddannelsesinstitutionerne, og at de vil gøre noget, hvis de får nogle penge. Jeg mener, at en række af de her uddannelsesinstitutioner vil gøre det under alle omstændigheder, for ellers er de ikke ordentlige uddannelsesinstitutioner, uanset om de får penge eller ej. Så når man tager 2,6 pct. fra nogle og giver dem tilbage i en eller anden forventning om, at de så handler på en bestemt måde, går jeg ud fra for nogle uddannelsesinstitutioners vedkommende, at det ville de have gjort under alle omstændigheder.

Jeg mener ikke, at produktionsskolerne i højere grad sørger for, at de unge mennesker kommer ind i en uddannelse og et efterfølgende arbejdsforløb ved hjælp af denne her metode. Det tror jeg ikke på. For jeg tror, at disse uddannelsesinstitutioner har det som deres inderste, at det er det, det drejer sig om. De er medarbejdere, lærere, ledere på produktionsskolerne, fordi de vil have de unge mennesker ud. Derfor er dette incitament, der ligger her, efter min mening helt overflødig.

Når det drejer sig om de frie skoler, mener jeg, at man virkelig øver vold på den tænkning, som ligger bag de frie skoler. Man tvinger dem ikke til noget, men man har taget nogle penge fra dem og siger, at de kan få dem tilbage på en bestemt måde.

Hvis man tager de enkelte elementer i det, vil jeg sige, at når det handler om børn af indvandrere eller efterkommere af indvandrere, drejer det sig i øjeblikket ikke om at give efterskolerne nogle penge, for at de skal tage dem. Det drejer sig om at få børnene, de unge mennesker til at komme der. Der er slet ikke problemer med, at der er efterskoler, der siger nej til dem. Tværtimod vil de gerne have dem, for det er en del af den mangfoldighed, som efterskolerne lægger vægt på.

I den forbindelse forstår jeg ikke rigtigt, hvorfor det skal være en regel om 8 pct., for jeg tror, at efterskolen selv finder ud af, om de kan have 8 pct. eller de kan have 12 pct. Mange efterskoler vil gerne have 8 pct., men det er kun 1 pct., der søger, højst måske endda.

Og når det drejer sig om, at man særlig skal begunstige et brobygningsforløb i nogle bestemte uddannelser, forstår jeg det ikke, for en del af den tænkning, der ligger i de frie skoler, er, at de laver et tilbud, og så er der nogle unge mennesker, der sammen med deres forældre finder ud af, om det tilbud er det rigtige.

Derfor synes jeg virkelig, at den del af lovforslaget er ekstremt problematisk i forhold til de frie skoler, og jeg håber ikke, at det er begyndelsen til ændringer af 10. klasse, for så er det i virkeligheden en nedlæggelse af de frie skoler og den ånd, som de frie skoler er opbygget efter og har deres historie på baggrund af.

Hvis jeg sagde ja til, at de kunne få pengene på den her måde, for det er måske bedre, at de får pengene, end de slet ikke får pengene, ville jeg også sige ja til, at vi tager pengene, for man må tage det sure med det søde. Og når nogen har taget pengene og jeg eventuelt vil give dem tilbage igen, vil jeg legitimere, at man har taget pengene.

Derfor kan vi ikke støtte dette lovforslag. Det er i mange henseender et brud på en række af de principper inden for dansk uddannelse, som bygger på, at de, der har uddannelsesinstitutioner, er ansvarlige for og sørger for, at de unge mennesker får den bedste uddannelse som overhovedet muligt. Det er ikke udtryk for tillid. Det er udtryk for det modsatte.

Kl. 20.20

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

I regeringens smalle forlig om erhvervsskolerne har man fordelt uddannelsernes egne penge. Det er en mekanisme, der går ud på, at man sparer på uddannelserne, hvorefter man med store fanfarer fordeler de samme penge igen på den måde, man nu gerne vil.

Pengene fordeles efter noget for noget-princippet, hvor uddannelsesstederne skal vise vilje til omstilling og gøre en ekstra indsats for at få deres egne penge tilbage. Der laves tillægstakster til indslusning, færdiggørelse og udslusning, som drysses med løs hånd ud over uddannelserne.

Endelig laves der et særligt kvalitetsudviklingstilbud. Der stilles krav om dokumentation for skolernes anvendelse af pengene. Kort sagt, hvis uddannelsesstederne gør, som regeringen siger, får de måske nogle af deres egne penge til-

bage, mens den daglige drift, altså undervisningen, får det dårligere år for år.

Dette lovforslag fordeler tillægstaksterne mellem forskellige skoleformer. Flere af taksterne er sådan set fornuftige nok, f.eks. tilskud til særligt prioriterede grupper på efterskoler osv., hvis de blot blev givet som reelt tillæg og altså ikke som erstatning for besparelser.

Der er dog to ret store problematiske klumper blandt de nye takster. Færdiggørelsestaxameteret udløses, når en elev har afsluttet uddannelsen eller grundforløb, hovedforløb på EUD, i modsætning til de almindelige undervisningstaxametre, der udløses, mens eleven modtager undervisning, altså mens skolen har brug for pengene til lærerløn, bøger, stole, borde osv.

Mener regeringen og de øvrige partier seriøst, at en kontraktpræmie vil få flere til at gennemføre uddannelserne? Mener regeringen m.fl., at uddannelsesstederne i dag holder fast i de unge og nærmest fysisk forhindrer dem i at blive færdige?

De nye kvalitetstilskud skal sikre kvalitet og gennemførelse, altså hjælpe uddannelsesinstitutionerne til at fokusere på regeringens politisk prioriterede indsatsområder. Disse er vistnok, som det kan ses i bemærkningerne til lovforslaget, partnerskab med virksomhed og aftagere, lærernes kompetenceudvikling, kvalitetssikring af uddannelserne, professionalisering af institutionernes ledelse.

Det er forholdsvis brede overskrifter, som når de udmøntes af en borgerlig regering, kan give os koldsved. Hvordan kvalitetstilskud udbetales er ikke helt klart. Så vidt vi kan se, udbetales tilskuddet efter elevtal, og uddannelsesstederne skal herefter dokumentere deres arbejde med indsatsområderne.

Vi vil da gerne spørge ministeren, om det er korrekt forstået. Og hvad sker der, hvis man – ministeren – ikke mener, at der er arbejdet ordentligt med indsatsområderne? Skal pengene så betales tilbage?

De nye takster er under alle omstændigheder udtryk for en meget klar politisk styring af uddannelserne, samtidig med at den daglige undervisning forringes år for år med de nedskæringer, der lægges op til.

Dette er en for uddannelserne rigtig dårlig aftale, som reelt vil forringe hverdagen på langt de fleste uddannelsessteder i de kommende år. Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Bodil Kornbek (KRF):

Dette lovforslag fremsættes som opfølgning på regeringens aftale med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti om såkaldte bedre uddannelser. Kristeligt Folkeparti er ikke med i den aftale. Det er nu ikke, fordi vi ikke går ind for bedre uddannelser, men fordi vi ikke er enige med aftalepartierne i, at aftalen vil medføre bedre uddannelser.

Forslaget medfører en udmøntning af Undervisningsministeriets omstillingsreserve. Det går kort og godt ud på, at man altså tager nogle penge fra uddannelsesinstitutionerne, til næste år er det 2,6 pct., og det er jo så stigende til knap 10 pct.

Så kan man spørge sig selv, om de kan få de midler igen. Ja, der er selvfølgelig ingen garanti. Det kunne vi også forstå på De Konservatives ordfører, men de kan i hvert fald få dem igen, hvis de vil anvende dem til nogle helt specielle formål, som er centralt bestemt.

Man kan jo godt sætte spørgsmålstegn ved, om de midler, der nu omfordeles, er tilstrækkelige til at dække de tiltænkte formål. Det er vi ikke så sikre på at de er. I forslaget lægges der bl.a. op til, at efterskoler skal forbedre kvaliteten af specialundervisningen af elever med DAMP eller Aspergers syndrom.

KI. 20.25

Vi taler altså her om elever, som er ressourcekrævende, og hvis de skal have et efterskoleophold og have et udbytterigt ophold, kræver det også, at lærerne virkelig ved, hvad det drejer sig om. Det svarer faktisk til, at man lader pengene blive hos uddannelsesinstitutionerne, men ved lov tvinger disse til et større og bredere optag uden at tilføre ekstra midler til disse ekstra formål.

Når vi nu er ved efterskolerne, må man sige, at med den friskoletankegang, der er i dette land, bliver dette en indirekte styring af den fri skole, som vi ikke kan være med til at støtte.

Vi har også før givet udtryk for vores bekymring for, hvor 10. klasse er i alt det her. Det er jo et faktum, at efterskolerne allerede nu løfter de opgaver, som man nu vil pålægge dem. Det gælder bl.a. specialundervisning og integration, om end der ikke er så mange med anden kulturel baggrund, der søger på efterskoler, hvilket har nogle meget klare og logiske forklaringer.

Men de løfter det jo allerede. Har man en tanke om, at de skal løfte endnu mere på f.eks. specialundervisningsområdet, så efterskolerne går hen og bliver til skoler med nogle meget speciel-

le formål? Hvor er så 10. klasserne henne i hele det billede? Hvordan skal de se ud? Det kan jeg altså ikke aflæse direkte af lovforslaget. Så det er sådan nogle ting, jeg vil forholde mig til undervejs i det her forløb.

Ser vi på de besparelser, der ligger på området, for det er besparelser, og ser vi på den styring, som regeringen lægger ind over hele den politiske tankegang i forhold til uddannelser, mener vi ikke, at det vil føre til bedre uddannelser. Tværtimod synes vi, at bedre uddannelser først og fremmest bør bygge på tillid og engagement, og det her vil komme til at bygge på mistillid til de uddannelsesinstitutioner, der allerede nu løfter og gør det, de skal gøre.

Vi kan ikke på nogen måde støtte dette forslag.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg kan se, at interessen for sagen på dette fremskredne tidspunkt synes at være begrænset, så jeg vil indskrænke mig til at takke Folketingets partier for behandlingen af forslaget og naturligvis også takke for støtten fra forligspartierne.

Der er lige en enkelt ting, som jeg trods det fremskredne tidspunkt lige vil gribe fat i, og det er noget af det sidste, som fru Bodil Kornbek var inde på, men som også flere andre ordførere har været inde på, nemlig spørgsmålet om 10. klasse set i lyset af lovforslaget her. Der vil jeg blot understrege, at lovforslaget intet har med 10. klasse at gøre.

Det får mig så til at benytte lejligheden til endnu en gang vedrørende diskussionen om 10. klasse at understrege, at der er lagt op til, at 10. klasse skal evalueres, og før resultatet af den evaluering foreligger, agter regeringen ikke på noget som helst tidspunkt eller på nogen som helst måde at tage stilling til, om der skal ske ændringer af 10. klasse og i givet fald, hvilke ændringer der så skulle ske. Det er mest fornuftigt og hensigtsmæssigt at afvente evalueringen, før vi overhovedet drøfter de spørgsmål.

Så jeg kan berolige fru Bodil Kornbek og også hr. Aage Frandsen med, at lovforslaget her på ingen måde har nogen som helst indflydelse hverken på den evaluering, der skal laves, eller evt. kommende lovændringer vedrørende 10. klasse. Men jeg er nu ikke så sikker på, at den beroligelse bidrager til, at Kristeligt Folkeparti eller for den sags skyld SF ændrer holdning til lovforslaget. Så megen modstand hørte jeg trods alt hos ordførerne, at der er i partierne mod lovforslaget her.

Tak for Folketingets behandling. Jeg ser frem til en god og grundig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 20. november 2002, kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.30